

LO
Youngsgaten 11
0181 Oslo

Vår sak nr:

27/09 BA

Arkivnr: 011:724

Dato:11.01.2010

HØRING - UTKAST TIL FORSKRIFT OM ARBEIDSAVKLARINGSPENGER OG UTKAST TIL FORSKRIFT OM TILLEGGSTØNADER ETTER FOLKETRYGDLOVEN KAPITTEL 11

Forskrift om arbeidsavklaringspenger

§ 3 Maksimal vedtaksperiode

Det nevnes i høringsbrevet at det går fram av Ot.prp. nr 4 (2009-2009) at departementet legger opp til at det i forskrift skal fastsettes at vedtak om arbeidsavklaringspenger maksimalt skal gis for ett år om gangen.

I nevnte Ot.prp. står det imidlertid at det legges opp til at vedtak om arbeidsavklaringspenger innenfor en slik ytre varighet som hovedregel skal fastsettes for maksimalt ett år om gangen.

Vi ønsker i utgangspunkt ikke at vedtak skal begrenses for ett år om gangen. Vurderingen av hvor lenge en person skal få ytelse bør vurderes av NAV og bruker. På den måten beholder man fleksibiliteten som er nødvendig i forhold til den enkeltes behov. Vedtak på ett år om gangen vil virke forstyrrende og skape usikkerhet for brukere som har behov for aktivitet over flere år, for eksempel utdanning. I tillegg vil dette føre til unødvendig merarbeid for NAV. Disse ressursene burde i stedet benyttes til bedre oppfølging av brukere.

Primært ber NTL om at § 3 Maksimal vedtaksperiode, fjernes fra forskriftene. Sekundært ønsker vi følgende endring av teksten i forskriften: Vedtak om arbeidsavklaringspenger kan som hovedregel fattes for inntil ett år om gangen. Dersom særskilte forhold tilsier dette kan det fattes vedtak ut over ett år om gangen.

§ 8 Reduksjon av arbeidsavklaringspenger i forhold til produktiv arbeidstid

Her foreslås det at dersom medlem som deltar på arbeidsrettet tiltak og på grunn av

lavere produktivitet tjener 60 prosent eller mindre enn normal lønn, kan dette kompenseres ved å redusere arbeidsavklaringspengene med et lavere antall timer enn timetallet som er arbeidet.

Vi er enig at redusert lønn som følge av lavere produktivitet skal kompenseres med arbeidsavklaringspenger. Vi mener imidlertid at dette ikke bør begrenses bare til å gjelde de som tjener 60 prosent eller mindre enn normal lønn i yrket, og foreslår at denne begrensningen tas ut av forskriften.

Endring i folketrygdloven

§ 11-13 Arbeidsavklaringspenger

Her forsøkes det å skille mellom personer som har fått nedsatt sin arbeidsevne forbigående og varig. Dette ved at det legges inn presisering i folketrygdloven som skal begrense perioden med arbeidsavklaringspenger til inntil seks måneder for medlemmer hvor arbeidsevnen er av mer forbigående art. Vi mener dette skillet kompliserer regelverket, uten at dette er nødvendig for å begrense bruk av arbeidsavklaringspenger. I praksis skal alle saker vurderes løpende, også når det er gitt vedtak etter § 11-5. Vi mener derfor at hele 3. ledd om arbeidsavklaringspenger i inntil seks måneder kan fjernes fra folketrygdloven.

Med hilsen
NORSK TJENESTEMANNSLAG

Turid Lilleheie

Berit Asker